

10 iunie – 16 iunie

Ziua Domnului

Textul de memorat: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă...” (2 Petru 3:11)

În trecut, oamenii care nu credeau în Dumnezeu erau considerați nedemni de încredere, ba chiar periculoși. De ce? Dintr-un considerent simplu: dacă nu credeau în Dumnezeu, nu credeau nici că vor fi trași la răspundere pentru faptele lor, la judecata viitoare. Fără această motivare, erau mai tentați să facă răul.

Astăzi, concepția aceasta este demodată, însă logica din spatele ei nu poate fi negată. Sigur că nu este neapărat necesar să-ți fie frică de o judecată viitoare ca să faci binele. Dar gândul că vei răspunde înaintea lui Dumnezeu te poate motiva să-ți schimbi comportamentul.

După cum am văzut, Petru nu ezită să-i avertizeze pe făcătorii de rele că vor fi chemați la judecată înaintea lui Dumnezeu, bazându-se pe învățătura clară a Bibliei. În acest context, el vorbește despre zilele din urmă, despre judecată, despre a doua venire a lui Isus și despre ziua când „trupurile cerești se vor topi de mare căldură” (2 Petru 3:10). Fiind conștient că noi toți suntem păcătoși și că păcătoșii vor veni la judecată, ne întreabă: „Ce fel de oameni ar trebui să fiți voi?” (vers. 11).

Duminică, 11 iunie – Scrierile prorocilor și porunca Domnului

Petru i-a avertizat pe cititorii lui că aveau să se confrunte cu învățături periculoase, i-a prevenit că aveau să se ridice unii care, făgăduindu-le oamenilor libertatea, urmau să-i ducă înapoi, la robia păcatului, la opusul libertății făgăduite de Hristos.

Din nefericire, aceasta nu avea să fie singura învățătură greșită care urma să le creeze probleme. Avea să vină încă una la fel de periculoasă, însă, înainte să spună despre ce învățătură este vorba, Petru decide să le aducă aminte ceva.

1. Ce anume spune Petru că vrea să-i ajute pe cititorii săi să-și aducă aminte? 2 Petru 3:1,2; Ioan 21:15-17.

Aici, Petru spune că vrea să le reamintească de cuvintele inspirate rostite mai dinainte de „sfinții proroci”. Prin aceasta, el îi trimite din nou la Biblie, la Vechiul Testament. El dorea să le aducă aminte că aveau „cuvântul prorociei făcut și mai tare” (2 Petru 1:19). Dorea să sublinieze că temelia convingerilor lor era Cuvântul lui Dumnezeu. Noul Testament nu sugerează nicăieri că Vechiul Testament și-ar fi pierdut validitatea sau importanța. Dimpotrivă, validitatea Noului Testament și a afirmațiilor lui Petru despre Domnul Isus se întemeiază tocmai pe mărturia Vechiul Testament.

Dar Petru vrea să le aducă aminte de încă un lucru: de porunca „Domnului și Mântuitorului” dată prin apostoli. El își leagă astfel calitatea de apostol, de lucrarea profeților sfinți din Vechiul Testament. Convingerea lui era că primise chemarea de la Domnul și că împlinea porunca Sa. De aceea vorbea cu atâta convingere și certitudine. Știa care era sursa mesajului său.

De ce trebuie să ne întemeiem convingerile pe Cuvântul lui Dumnezeu și nu pe normele sociale sau pe propria judecată? (De exemplu, am mai păzi ziua a șaptea dacă ne-am baza pe normele societății în care trăim sau pe judecata noastră?)

Luni, 12 iunie – Batjocoritorii

După ce le amintește cititorilor săi de „lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri” (2 Petru 3:2), Petru le dezvăluie cealaltă învățătură eronată cu care aveau să se confrunte.

2. Ce argumente spune Petru că vor aduce cei care nu cred că Hristos va reveni? 2 Petru 3:3,4

Cei care privesc cu scepticism revenirea Domnului Isus au ceva important în comun cu promotorii libertății false amintiți anterior. Și unii, și ceilalți se conduc în viață după poftele lor: umblă „în pofta lor necurată” (2 Petru 2:10) sau trăiesc „după poftele lor” (2 Petru 3:3). (Nu întâmplător pasiunile păcătoase conduc la învățături eronate.)

Batjocoritorii, ne previne el, vor pune cu sarcasm întrebarea: „Unde este făgăduința venirii Lui?” (2 Petru 3:4). Intenția lor este să pună la îndoială convingerea creștinilor că Isus va reveni curând. Ei fac referire la realitatea de netăgăduit că mulți creștini au murit și că lucrurile merg înainte cum au mers dintotdeauna.

La prima vedere, întrebarea lor este întemeiată. Însuși lui Enoh, scria Ellen G. White, „i se păruse că cei neprihăniți și cei nelegiuți vor merge împreună în țărână și că acesta avea să fie sfârșitul lor” (*Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 77/85) și a fost tulburat din această cauză. Dacă până și el, care a trăit înainte de potop, și-a pus această problemă, cu cât mai mult ne-o vom pune noi, cei care trăim la mai multe mii de ani după el, „în zilele din urmă”!

Ce avem de spus despre aceasta noi, adventiștii de ziua a șaptea? Însuși numele nostru promovează ideea că Hristos va veni a doua oară. Da, El nu a venit încă. Și da, ne întâlnim și noi cu batjocoritori, după precizarea lui Petru.

Cum te împaci personal cu faptul că Domnul Hristos nu a revenit încă? Pregătește-te să împărtășești răspunsul la studiul pe grupe, în Sabat.

Marți, 13 iunie – O percepție diferită asupra timpului

3. Ce argument aduce Petru ca să le răspundă batjocoritorilor? Ce fapt ne poate ajuta să înțelegem de ce Hristos nu a revenit încă? 2 Petru 3:8-10

Petru răspunde aici la afirmația batjocoritorilor că lumea în care trăim a rămas neschimbată de când a fost creată. El le reamintește cititorilor săi că lucrul acesta nu este adevărat și revine la Cuvântul lui Dumnezeu ca sursă și autoritate. După un timp în care nelegiuirea a atins cote maxime, Dumnezeu a distrus lumea prin potop, potop care a schimbat mult lumea noastră și aceste schimbări pot fi văzute și astăzi. Apoi, Petru afirmă că următoarea distrugere a lumii nu va mai fi prin apă, ci prin foc (vers. 10).

De asemenea, el scrie că, pentru Domnul, „o zi este ca o mie de ani și o mie de ani sunt ca o zi” (2 Petru 3:8). Probabil că, aici, Petru meditează asupra cuvintelor din Psalmii 90:4: „Căci, înaintea Ta, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă din noapte.” Altfel spus, concepția noastră despre timp diferă de concepția lui Dumnezeu și, de aceea, trebuie să fim prudenți când facem afirmații despre timp.

Din perspectivă umană, revenirea lui Isus pare că întârzie. Însă noi percepem timpul dintr-un punct de vedere limitat. Din perspectiva lui Dumnezeu, nu există nicio întârziere. Petru spune că, în îndelunga Lui răbdare, Domnul le acordă oamenilor timp suplimentar fiindcă dorește ca niciunul să nu piară (2 Petru 3:9). El le oferă acest timp pentru ca mulți să vină la pocăință.

Cu toate acestea, avertizează Petru, noi n-ar trebui să abuzăm de îndelunga răbdare a lui Dumnezeu și să tot amânăm luarea deciziei de a-L urma pe Isus. Ziua Domnului va veni pe neașteptate, așa cum vine un hoț noaptea. Hoțul urmărește să vină în acel moment în care se va putea strecura în casă neobservat. Însă ziua Domnului, deși va veni ca un hoț, va fi observată, fiindcă, așa cum scrie Petru, „cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură” (2 Petru 3:10). Prin urmare, el transmite aceeași idee ca și Pavel: „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii” (2 Corinteni 6:2).

Miercuri, 14 iunie – Ce înseamnă aceasta pentru noi?

Un tânăr încerca să-i vorbească mamei lui despre Dumnezeu, i-a spus despre moartea lui Isus și făgăduința Sa că va reveni. I s-a părut că-și îndeplinise misiunea cu bine și era destul de mulțumit. Totuși, la finalul „predicutei”, mama l-a privit direct în ochi și l-a întrebat: „Și ce mă privește pe mine?”

4. Cum răspunde Petru la întrebarea: „Ce mă privește pe mine?” 2 Petru 3:11-13, vezi și Matei 24:43-51.

Însuși numele de „advențiști de ziua a șaptea” arată spre convingerea noastră că Domnul Hristos va reveni așa cum a promis. Învățătura aceasta este fundamentală; dacă n-ar fi adevărată, credința și așteptarea noastră n-ar avea niciun sens.

Oare riscăm și noi să devenim ca robul rău din parabolă? Sigur că nu facem unele dintre fapte lui rele, dar nu aceasta este ideea. Să nu uităm că este o parabolă! Avertizarea este să nu coborâm standardele, mai cu seamă în comportarea noastră cu ceilalți, și să nu căutăm să ne asemănăm cu lumea și să pierdem din fervoarea convingerii că Domnul nostru va reveni.

Sigur că există între noi persoane care vin cu grafice și cu calcule ale perioadelor profetice și care pretind că ar fi descoperit data revenirii lui Hristos. Însă pericolul principal cu care ne confruntăm, ca advențiști de ziua a șaptea, nu este stabilirea datei revenirii, ci diminuarea importanței promisiunii revenirii, în gândirea noastră, cu trecerea timpului.

Da, zilele trec și suntem mai aproape de a doua venire a Domnului. Dar, pe de altă parte, trecând zilele, suntem tentați să credem că revenirea Sa va fi cândva, departe, și că nu ne privește pe noi. Scriptura ne avertizează împotriva mulțumirii de sine. Petru spune că, întrucât Isus revine și noi vom fi chemați la judecată, ar trebui să avem o purtare sfântă și evlavioasă (2 Petru 3:11). Realitatea revenirii lui Hristos ar trebui să ne schimbe viața și comportamentul.

În ce măsură îți sunt influențate faptele și gândirea de realitatea revenirii Domnului? Ce îți spune acest răspuns despre viața și credința ta?

Joi, 15 iunie – Un ultim apel

Petru își încheie epistola cu o temă la care a făcut referire încă de la început: cum să ducem o viață sfântă și să nu ne lăsăm duși de „rătăcirea acestor nelegiuiți” (2 Petru 3:17).

5. Cui le este adresat apelul următor și ce avertizări include el? 2 Petru 3:14-18

Ce interesant că, în finalul epistolei sale, Petru se referă la „preaiubitul nostru frate Pavel”! Și Pavel scrisese despre nevoia de a duce o viață pașnică în așteptarea revenirii lui Isus și de a profita de timpul acordat pentru a crește în sfințenie (vezi Romani 2:4; 12:18; Filipeni 2:12).

Înțelegem totodată că, din moment ce Petru face această referire, scrierile lui Pavel erau prețuite foarte mult în acea perioadă din istoria creștină. Nu se poate stabili dacă el a făcut referire la toate scrierile lui Pavel incluse acum în Noul Testament sau doar la o parte din ele.

Spre final, Petru amintește că unii răstălmăcesc epistolele lui Pavel ca și pe celelalte Scripturi. Cuvântul grecesc pentru „Scripturi” *grapha*, are sensul propriu de „scrieri”, dar, în acest context, are sensul clar de „scrieri sacre”, precum cărțile lui Moise și ale profeților. În felul acesta, el le așază pe aceeași treaptă.

Iar dacă ne gândim la afirmațiile precedente legate de învățătorii mincinoși care promiteau libertate, să nu uităm că Pavel a susținut ferm că neprihănirea este numai prin credință (Romani 3:21,22), însă nu le-a dat credincioșilor permisiunea de a păcătui (vezi Romani 6:1-14). El însuși a combătut această interpretare eronată a afirmațiilor sale despre neprihănirea prin credință. Iar Petru ne avertizează că aceia care răstălmăcesc aceste scrieri, o fac „spre pierzarea lor” (2 Petru 3:16).

Ce decizii este necesar să iei acum pentru a trăi așa cum ar trebui să trăiască un creștin?

Vineri, 16 iunie – Un gând de încheiere

Din perspectiva noastră, revenirea Domnului pare a întârzia mult. Isus a știut că vom avea această impresie și, în câteva parabole, ne-a arătat ce se poate întâmpla dacă nu suntem atenți și vigilenți. Să luăm, de exemplu, pilda celor doi robi, din Matei 24:45-51 (menționată la secțiunea de miercuri). Ambii robi credeau că stăpânul lor avea să vină, însă fiecare a tras o altă concluzie cu privire la întoarcerea sa. Ca urmare, unul s-a hotărât să fie pregătit tot timpul. Celălalt s-a gândit că stăpânul zăbovea și a profitat de timpul acesta pentru a se purta rău. „Pentru că nu știm timpul exact al venirii Lui, ni se dă sfatul să veghem. «Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea Lui» (Luca 12:37). Aceia care așteaptă venirea Domnului nu lenevesc. Așteptarea venirii lui Hristos are ca scop să-i facă pe oameni să se teamă de Domnul și de judecățile Lui asupra neascultării. Ea trebuie să le deschidă ochii față de păcatul cel mare al lepădării darurilor milei Sale. Aceia care veghează în vederea venirii Domnului își curățesc sufletele prin ascultare de adevăr.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2015, p. 545 (634)

BIBLIA ȘI CARTEA *PROFEȚI ȘI REGI* – STUDIU LA RÂND

Biblia: Isaia 13-19

1. Ce se va întâmpla cu stelele cerului și cu Orionul în ziua Domnului?
2. Pentru cine scria profetul: „îmi plânge sufletul ca o harpă (arfă)”?
3. Spre cine se va uita omul „în ziua aceea” și către cine se vor întoarce ochii lui?
4. Despre ai cui sfetnici înțelepți spunea profetul că „s-au prostit”?

Profeți și regi, capitolul 24

5. Ce lucru „a deschis porțile nelegiurii spre Israel”?